

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ
УЧАСТЮ

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

для здобувачів вищої освіти
другого (магістерського) рівня

23–24 квітня 2026 року

Тези доповідей

Одеса • ОНМедУ • 2026

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ
УЧАСТЮ

СУЧАСНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ

для здобувачів вищої освіти
другого (магістерського) рівня

23–24 квітня 2026 року

Тези доповідей

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875
С91

Головний редактор:

в. о. ректора, член-кореспондент НАМН України,
професор Станіслав ШНАЙДЕР

Редакційна рада:

професор Валерія МАРІЧЕРЕДА
професор Людмила ВЕНГЕР
професор Алла ВОЛЯНСЬКА
професор Олег ГЕРАСИМЕНКО
професор Володимир ГОРОХІВСЬКИЙ
професор Ніна МАЦЕГОРА
професор Ярослав РОЖКОВСЬКИЙ
професор Олена СТАРЕЦЬ
професор Ольга ЮШКОВСЬКА
доцент Катерина НІТОЧКО

Сучасні теоретичні та практичні аспекти клінічної медицини для С91 здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня [Електронне видання] : наук.-практ. конф. з міжнар. участю. Одеса, 23–24 квітня 2026 року : тези доп. — Одеса : ОНМедУ, 2026. — 132 с.
ISBN 978-966-443-142-9

У тезах доповідей міжнародної науково-практичної конференції здобувачів другого (магістерського) рівня освіти наведено матеріали учасників зібрання, а також іменний покажчик доповідачів.

УДК 06.091.5:061.3:61-057.875

<https://www.sages.org/meetings/annual-meeting/abstracts-archive/laparoscopic-common-bile-duct-exploration-and-laser-lithotripsy-a-novel-approach-to-management-of-common-bile-duct-stones/>

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ ТРЕТЬОЇ ФАЗИ DAMAGE CONTROL SURGERY ПРИ БОЙОВИХ УШКОДЖЕННЯХ ТАЗОВОЇ ДІЛЯНКИ

Бистриця Едуард

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Актуальність. Бойова травма тазової ділянки залишається одним із найскладніших викликів сучасної військово-польової хірургії через летальність, що може сягати 46,5 %. Впровадження тактики Damage Control Surgery (DCS) допомагає стабілізувати стан пораненого, проте ключовим етапом відновлення є третя фаза — проведення відстрочених радикальних та реконструктивних операцій після корекції фізіологічного стану.

Мета. Покращити результати лікування шляхом оптимізації хірургічних втручань під час третьої фази тактики DCS у поранених із бойовою травмою м'яких тканин та органів таза.

Матеріали та методи. Проаналізовано результати лікування 44 поранених з вогнепальними та мінно-вибуховими ушкодженнями тазової ділянки на базі Військового-медичного клінічного центру Південного регіону. Розподіл уражень був таким: сечовий міхур — 25 випадків (56,8 %), уретра — 5 (11,4 %), пряма кишка — 4 (9,1 %), статеві органи — 3 (6,8 %), магістральні судини — 1 (2,3 %) та комбіновані травми — 6 (13,6 %).

Результати. Багатоетапна хірургічна тактика (DCS) була застосована у 18 поранених (40,9 %). До третьої фази DCS — етапу остаточного хірургічного відновлення — перейшли 15 пацієнтів (34,1 %), стан яких було стабілізовано після інтенсивної терапії. Під час реалізації третьої фази, під контролем повторної ревізії, виконувалися такі втручання: повторна резекція ободової кишки із виведенням кінцевої стоми — у 6 пацієнтів (13,6 %), формування міжкишкових анастомозів — у 4 випадках (9,1 %), передня резекція прямої кишки із накладанням кінцевої сигмостоми — у 3 поранених (6,8 %), остаточна цисторафія — виконана у 8 (18,2 %) пацієнтів. Ефективність обраної тактики підтверджується тим, що третя фаза допомогла виконати складні реконструкції в умовах мінімального ризику неспроможності швів. Рівень місцевих ускладнень становив 17,6 %, а загальна летальність — 31,2 %.

Висновки. Третя фаза DCS при бойових пораненнях таза є критично важливою для переходу від життєзберігаючих маніпуляцій до функціонального відновлення. Виконання відстрочених резекцій та формування анастомозів

після стабілізації пацієнта дає змогу знизити ризик післяопераційних ускладнень та підвищити ефективність етапного лікування.

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНИХ СПОСОБІВ ЕВАКУАЦІЇ ПОРАНЕНИХ БІЙЦІВ ІЗ СЕКТОРА ОБСТРІЛУ

Білан Марія

*Одеський національний медичний університет,
м. Одеса, Україна*

Актуальність. Під час бойових дій уникнути поранень практично неможливо. Захисне спорядження, бронезилети, каски, укриття — все це відносно захищає тіло бійця від небезпечних поранень. Відомо, що близько 90 % постраждалих гинуть на полі бою, не потрапивши до медичного закладу. Левова частка таких випадків завершуються смертю, оскільки поранення часто несумісні з життям. Але завдяки евакуації з небезпечної зони та надання домедичної допомоги дає можливість врятувати бійців. Приблизно кожен п'ятий поранений матиме шанс на одужання, якщо вжити необхідних заходів. На полі бою обсяг медичної допомоги завжди обмежений. Тому питання ефективної та доцільно спланованої евакуації посідають важливе місце в сфері тактичної медицини.

Мета. Метою проведеного дослідження є пошук оптимального способу евакуації поранених бійців різної тяжкості із зони обстрілу на основі аналізу літературних даних.

Матеріали та методи. Люди мають різну статуру та межу своїх фізичних можливостей, незважаючи на загальну військову підготовку бійців. Тягти з поля бою до укриття більш міцному за статурою товаришу менш міцного й при цьому відстрілюватися легше, ніж якщо буде навпаки. Як відомо, пріоритетними завданнями в «червоній зоні» є виконання бойового завдання, перш за все власна безпека (аби не отримати двох тяжкопоранених замість одного). Це допомагає уникнути зайвих травм та надання допомоги. Евакуаційні засоби, що можуть знадобитися для останнього, можна умовно поділити на кілька груп: самостійне перетягування (перенесення постраждалого руками), евакуація за допомогою двох і більше пар рук, застосування специфічного обладнання (петель, строп, шитів, мотузок та ін.) чи виготовленого підручними засобами. Існує безліч способів перетягування пораненого бійця одним чи кількома рятувальниками. При цьому деяким із них дозволяють продовжувати виконання завдання та вести вогневу відповідь. Різка зміна подій, швидка втомлюваність бійця, що несе, різноманітність складних випадків, коли поранений не здатний з певних причин допомогти собі та товаришу, тяжка бойова ситуація зумовлюють великий ризик виникнення травм для обох. Ці

умови можуть ставити під загрозу успішне виконання завдання. Використання спеціалізованих щитів з ремінцями, комірців, армованої клейкої стрічки, м'яких носилок притаманне для другого етапу евакуації — лише з «жовтої зони».

Результати. Застосування даних методик на полі бою не є доцільним. Існує високий ризик залишитися в «червоній зоні» без шансу виведення пораненого в укриття. Найбільш оптимальний варіант, на нашу думку, це стропа. Ця звичайна синтетична стрічка, шириною не більше 4 см, довжиною близько 6 м, багатофункціональна. Її легко укомплектувати та нести з собою, не потребує спеціальних засобів, окрім карабіну, якщо той є у наявності. Зручним та найкращим способом, на нашу думку, можна вважати його використання при охопленні потерпілого або пораненого під плечовим поясом, застібнувши карабін. Тягнути необхідно за інший кінець і при цьому є можливість допомагати собі ногами та корпусом. Негативним моментом при такому способі використання можна відзначити постійне затягування петлі при ривках, що може травмувати пораненого. Виключити таку ситуацію допомагає використання особливої фіксації карабіна на достатній відстані за сформовану петлю або використання евакуаційної петлі, що є на бронезилеті (рюкзаку).

Висновки. Чітка та правильно відпрацьована тактика, яка застосовується для евакуації поранених у «червоній зоні» є запорукою успішної допомоги пораненим, сприяючи підвищенню ефективності медичної евакуації. Пропонований матеріал та метод використання стропа для евакуації поранених у «червоній зоні» та постраждалих при надзвичайних ситуаціях можна рекомендувати як зручний та легкий метод надання допомоги.

ЗАСТОСУВАННЯ PIPAC У ЛІКУВАННІ ПЕРИТОНЕАЛЬНОГО КАНЦЕРОМАТОЗУ

Бондаренко Михайло

*Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна*

Актуальність роботи. Перитонеальний канцероматоз є важким та досить часто фатальним етапом розвитку злоскісних новоутворень органів черевної порожнини. Системна хіміотерапія при цьому малоефективна. Циторедуктивні операції з процедурою HIPEC доцільні тільки за можливості виконання субоптимальної циторедукції. Для лікування пацієнтів, які не відповідають цим критеріям, розробляють інші лікувальні опції. Процедура PIPAC (Pressurized Intraperitoneal Aerosol Chemotherapy) — метод внутрішньочеревної аерозольної хіміотерапії під тиском, що застосовується при перитонеальному

канцероматозі (ПК) різного генезу: раку яєчника, шлунка, колоректального раку, псевдоміксоми очеревини та інших пухлин з перитонеальною дисемінацією.

Мета роботи: проаналізувати сучасні підходи до лікування пацієнтів з неоперабельним або рецидивним канцероматозом органів черевної порожнини, покращити результати лікування цих хворих шляхом застосування процедури PIPAC.

Матеріали та методи. В Центрі реконструктивної та відновної медицини (Університетська клініка) ОНМедУ з жовтня 2024 р. виконано 6 оперативних втручань з використанням PIPAC (5 жінок та 1 чоловік). Первинною пухлиною у 2 хворих був рак шлунка, у 3 — рак яєчника та у двох — колоректальний рак. Діагностика включала КТ, МРТ із контрастуванням.

Результати. Перитонеальний канцероматоз характеризується поганою васкуляризацією пухлинних імплантів і обмеженою пенетрацією системних цитостатиків. PIPAC дає змогу: створити високий локальний тиск (≈ 12 мм рт. ст.); забезпечити рівномірний розподіл цитостатиків у вигляді аерозолі; підвищити глибину тканинної пенетрації (до 1–2 мм); знизити системну токсичність завдяки низьким дозам. Виконується PIPAC лапароскопічно. Після створення карбоперитонеуму вводиться спеціальний небулайзер, через який хіміопрепарат подається під високим тиском у вигляді аерозолі. Експозиція триває 30 хвилин. Процедура може проводитись повторно кожні 6–8 тижнів. Найчастіше використовуються: цисплатин + доксорубіцин (при раку яєчника, шлунка); оксаліплатин (при колоректальному раку).

Клінічні показання: нерезектабельний перитонеальний канцероматоз; прогресування на фоні системної терапії; пацієнти з низьким або середнім індексом PCI, яким неможливо виконати циторедукцію + HIPEC; паліативний контроль симптомів (асцит, біль). Також PIPAC може застосовуватись у комбінації із системною хіміотерапією, що потенційно підвищує ефективність.

Пацієнти спостерігаються з жовтня 2024 року. Ускладнень процедури та летальних випадків не було. Одного хворого на рак шлунка через 1 місяць після PIPAC прооперовано у обсязі гастректомії з наступною ад'ювантною ПХТ за схемою FLOT, інші продовжують системну поліхіміотерапію.

Висновки. Отже, PIPAC є мінімально інвазивною технологією регіонарної хіміотерапії, що дає змогу ефективно впливати на перитонеальний канцероматоз. Метод особливо цінний у пацієнтів з неоперабельним або резистентним процесом, забезпечуючи локальний контроль, покращення симптомів та потенційне подовження виживаності.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК INDEX

- Алексеев Владислав 45, 93
Аппак Олександра 3, 14
Арабаджи Дмитро 21, 31
Атакішієв Єлван
Елман огли 103
- Балануца Ольга 45
Басалюк Олександра 4
Березюк Яна 72
Бистриця Едуард 73
Білан Марія 73
Білоусова Софія 111
Бондаренко Михайло 74
Борисов Володимир 4
Борщ Діана 55, 111
Будилко Світлана 22
- Вакуленко Аліна 68
Варламова Тетяна 14, 15
Вастьянова Лада 23
Ветєва Вікторія 46
Велікова Марія 95, 101
Вовчик Алла 102
Волошина Каріна 5
- Гангурян Ілля 23
Гарновді Катерина-Лілія 33
Гевко Катерина 75
Гіносян Нарек 106
Глібко Вікторія 75, 87
Гребньова Кира 90
Гресько Ірина 54
Гудь Агнеса 12
Гулям Лала 90
Гурська Юлія 76
- Данильчук Єлизавета 6
Дембицька Анастасія 24
Дибалін Ігор 36
Дикун Георгій 24
Димитрашко Іван 76
Добровольська Анастасія 37
Донцов Роман 52
Доскочинська Вікторія 38
Дроженко Марія 96
- Еберле Данило 39
- Жекова Влада 40
Жумайло Валерія 97
Жуньоко Олександр 47
- Захаров Митридат 47
Золотухіна Катерина 106
- Іванова Софія 12, 92, 97
Ігнатєва Анна 69, 114
Ісмаїлова Маріанна 25
- Казани Данііл 104
Каріх Валерія 94
Кассич Дар'я 29
Кіраль Анастасія 34
Кіриєнко Анастасія 77
Климанова Олена 98
Коваленко Єлизавета 20
Коваль Анна 78
Когаєва Луїза 40
Козак Анна 47, 48
Козак Роман 102
Козловська Ірина 114
Комарницька Єлизавета 106
Комарницька Христина 34
Корейша Марія 41
Кравцова Софія 7
Крайцер Ігор 20
Крамар Анна 79
Крантова Марія 94
Крикун Софія 55, 56
Крисюкевич Олег 79
Кришина Артем 69
Кузьмін Ярослав 48
Куликова Олександра 26
- Левіна Олена 23, 49
Листрова Валерія 13
Литвиненко Анастасія 57, 84
Лівандовська Єлизавета 113
Лозоватська Вероніка 42
Льода Вероніка 109
- Магас Катерина 70
Мадяр Микола 34, 36
Майданець Олександра 69
Малайко Сергій 114
Малишева Анастасія 50
Мандражи Олена 51
Матюшенко Софія 6, 16
Машківська Софія 101
Меняйлїк Ксенія 42
Мийня Мілана 80, 99
Міндак Анастасія 118
Мовчан Марія 27
Моргун Анна 83
Моргунова Єлизавета 101
Мунтяну Анастасія 80
Мякішев Олег 58, 59
- Наніш Ігор 60
Непряхіна Софія 110
Нігрецкул Віталій 7
Нікуліна Марія 20
Ніц Поліна 23
- Оболенський Олексій 107
Обуховська Аміна 109
Оверчук Аліна 51, 101
Овчарова Анастасія 99, 115
Онуфрійчук Дар'я 70
Орловська Ліна 61
Осмоловська Ірина 81
Остапенко Олексій 17
- Парфентєв Богдан 27
Парфентєва Руслана 27
Пастухов Олександр 82
Пелехович Єлизавета 32
Пеліван Христина 52, 61, 62
Перелигіна Єва 83
Періжок Надія 28
Перчик Анастасія 62, 86
Пилипенко Дмитро 63, 64
Пілгович Єва 103
Піньковський Михайло 104
Пожарова Анна 29
Поп Тетяна 35